Vlaams
Parlement

stuk **2006** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 19 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009

verzendcode: BUI

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 13
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen 17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 21
Advies van de Raad van State 25
Ontwerp van decreet 33
Bijlagen:
– Nederlandse vertaling van het akkoord 39
– Engelse tekst van het akkoord 51

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is een van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een

bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkluidend zou zijn aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In 2008 heeft België vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud tegen de OESO-modeltekst, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een verdragsbepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij de OESO-modeltekst. De staten die deel uitmaken van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de OESO-modeltekst. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van de OESO-modeltekst. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte lijst’ met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake het uitwisselen van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. De beleidsmatige en juridische context in België

Binnen de huidige Europese juridische context is de bevoegdheid van België onaangetast gebleven wanneer het gaat om het sluiten van akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Die akkoorden zijn bovendien in overeenstemming met de principes van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

2. De OESO-modeltekst

In de schoot van het Global Forum kreeg een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel OESO-lidstaten als niet-leden die de verbintenis zijn aangegaan om zich aan te sluiten bij de OESO-standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, de opdracht een rechtsinstrument te ontwikkelen dat kan worden gebruikt voor het starten van een effectieve uitwisseling van inlichtingen met het oog op het OESO-initiatief inzake schadelijke belastingpraktijken. De modeltekst is de norm voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

Wanneer het sluiten van een dubbelbelastingverdrag onmogelijk blijkt, kan de uitwisseling van inlichtingen worden geregeld door een akkoord ad hoc waarvan de bepalingen zijn gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

3. Het ontstaan van het akkoord

België en Antigua en Barbuda wensen de uitwisseling van inlichtingen inzake belastingaangelegenheden te vergemakkelijken.

Op 23 juni 2009 stuurde België zijn ontwerptekst naar de overheid van Antigua en Barbuda. Op 19 oktober 2009 vond de parafering van het ontwerpakkoord plaats.

4. Inhoud van het akkoord

Het akkoord heeft tot doel inlichtingen uit te wisselen die 'naar verwachting relevant zijn' voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende staten met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming, geheven door of ten behoeve van de federale overheid.

Het akkoord biedt eveneens de mogelijkheid om belastingcontroles in het buitenland uit te voeren.

Het akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Dat modelakkoord maakt de internationaal vereiste norm uit voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

5. Belang voor Vlaanderen

Het voorliggende akkoord is van toepassing op belastingen van elke soort en benaming, die worden geheven door of ten behoeve van de federale overheid.

Artikel 3, 2°, van het voorliggende akkoord bepaalt echter dat de overeenkomstsluitende partijen in onderlinge overeenstemming, eenvoudig via briefwisseling, het toepassingsgebied van het akkoord kunnen uitbreiden tot identieke of substantieel soortgelijke belastingen, maar tevens tot andere belastingen. De voorlaatste zin van dit artikel 3 laat immers toe dat de verdragspartijen het toepassingsgebied uitbreiden naar belastingen van elke soort en benaming, wat zowel de gemeenschaps- als gewestbelastingen omvat.

Bij middel van het voorliggende akkoord kan dus de uitwisseling van fiscale gegevens over zowel gemeenschaps- als gewestbelastingen zijn toepassing vinden.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 beschrijft het doel en de werkingssfeer van het akkoord. Via hun bevoegde overheden verlenen de overeenkomstsluitende staten elkaar bijstand door gegevens uit te wisselen die 'naar verwachting relevant zijn' voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de in het akkoord bedoelde belastingen. De

bijstand omvat in elk geval de inlichtingen waarvan wordt verwacht dat zij relevant zullen zijn voor de bepaling, de vestiging en de invordering van belastingen, voor de invordering en de tenuitvoerlegging van belastingvorderingen, alsook voor de onderzoeken of vervolgingen die daarmee verband houden. De informatie wordt als vertrouwelijk behandeld. De rechten en de bescherming die worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

De norm van 'waarschijnlijke relevantie' heeft tot doel te verzekeren dat de gegevensuitwisseling zo ruim mogelijk is, waarbij evenwel duidelijk wordt aangegeven dat het de partijen niet vrij staat om naar inlichtingen te hengelen of te vragen naar informatie waarvan het weinig waarschijnlijk is dat zij relevant zal zijn voor de opheldering van de fiscale toestand van een belastingplichtige.

Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen pas definitief kan worden beoordeeld nadat de verzoekende partij ze heeft ontvangen, mag op zich geen voldoende reden zijn voor de aangezochte partij om de informatie niet te verstrekken. Het is bovendien niet noodzakelijk dat er aanwijzingen van belastingfraude in het dossier voorkomen. Het volstaat dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de inlichtingen relevant zijn.

Artikel 2 betreffende het rechtsgebied stelt dat de aangezochte partij niet verplicht is inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar overheden of die noch in het bezit zijn of onder toezicht staan van personen die zich binnen het rechtsgebied van die partij bevinden.

Het woord 'overheden' moet ruim worden geïnterpreteerd. Naast de belastingdiensten worden ook alle openbare diensten, instellingen en inrichtingen bedoeld die verplicht zijn hun beschikbare informatie te verstrekken aan ambtenaren die zijn belast met de vestiging of de invordering van belastingen.

De verplichting om gegevens mee te delen, wordt niet beperkt door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon waarmee de inlichtingen verband houden of van de persoon die in bezit is van de inlichtingen.

Artikel 3 somt de belastingen op waarop het akkoord van toepassing is. Voor België betreft het de belastingen van elke soort en benaming, met inbegrip van douanerechten, die worden geheven door of ten behoeve van de Federale Regering.

Paragraaf 2 bepaalt dat het akkoord ook van toepassing is op alle in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het akkoord worden gevestigd indien de bevoegde overheden van beide partijen zulks overeenkomen. Bovendien mogen de overeenkomstsluitende partijen in onderling overleg de toepasselijke belastingen uitbreiden. Hun bevoegde overheden brengen elkaar op de hoogte van alle belangrijke wijzigingen die betrekking hebben op de belastingheffing en van ermee verband houdende middelen voor gegevensverzameling.

Artikel 4 geeft een aantal gebruikelijke definities zoals 'vennootschap', 'bevoegde overheid' (voor België betreft het de federale minister van Financiën of diens vertegenwoordiger), 'inlichtingen', 'persoon' en 'belasting'. Het gaat doorgaans om gebruikelijke definities. Een aantal begripsomschrijvingen komt eveneens voor in de algemene belastingovereenkomsten die betrekking hebben op de inkomstenbelastingen.

Artikel 5 heeft betrekking op de uitwisseling van inlichtingen op verzoek.

De algemene regel is overeenkomstig paragraaf 1 dat de aangezochte partij op verzoek inlichtingen moet verstrekken. Het is duidelijk dat het akkoord enkel van toepassing is op de

uitwisseling van de gevraagde informatie die betrekking heeft op een specifieke controle, een specifiek verhoor of onderzoek, en niet op de automatische of spontane gegevensuitwisseling. De OESO wilde gerichte normen instellen voor de uitwisseling van inlichtingen die in de hele wereld kunnen worden toegepast en die door alle financiële centra en alle belastingparadijzen kunnen worden goedgekeurd. Het OESO-modelakkoord wil daarom een passend evenwicht bereiken tussen enerzijds de noodzaak om de toegang tot betrouwbare financiële inlichtingen vast te leggen, en anderzijds de noodzaak om te vermijden dat de economie van de betrokken staten lasten zouden worden opgelegd op het vlak van fiscale discipline die deze landen als te zwaar en zelfs irrealistisch zouden beschouwen.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte staat als strafrechtelijk misdrijf zouden worden beschouwd indien ze in die staat zouden plaatsvinden.

Paragraaf 2 preciseert dat de aangezochte partij alle middelen moet aanwenden om de gevraagde informatie te verkrijgen.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte partij die informatie nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden. Deze bepaling is noodzakelijk. Indien er wel een fiscaal belang zou zijn vereist, zou de gegevensuitwisseling ondoeltreffend kunnen worden.

Paragraaf 3 bepaalt dat de aangezochte partij gegevens moet verstrekken in de vorm van getuigenverklaringen of voor echt verklaarde afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover dat op grond van haar wetgeving is toegestaan.

Paragraaf 4 wijkt af van de nationale wetgeving in die zin dat hij stelt dat het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon, geen reden mag zijn om inlichtingen niet te verstrekken. De aangezochte partij moet ook inlichtingen verstrekken met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, partnerships, trusts, stichtingen en andere stelsels. Deze paragraaf wil de uitwisseling van inlichtingen effectief doen plaatsvinden, zelfs indien de wetgeving of de interne regelgeving de aangezochte partij verhinderen om de informatie te verkrijgen. De paragraaf verschilt ook van het OESO-modelakkoord.

Paragraaf 5 somt op welke gegevens het verzoek om inlichtingen moet bevatten. De procedure van de gegevensuitwisseling mag er niet toe leiden dat de last van het proces van de bepaling, de vestiging of de invordering van een belasting wordt doorgeschoven naar de aangezochte partij.

Paragraaf 6 bepaalt dat de aangezochte partij de informatie zo vlug mogelijk moet verstrekken. Wanneer de bevoegde overheid van de aangezochte partij er niet in is geslaagd de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken binnen negentig dagen of wanneer hij weigert inlichtingen te verschaffen, brengt die partij de verzoekende partij daarvan op de hoogte.

Artikel 6 beschrijft de regeling voor belastingcontroles in het buitenland. De aangezochte partij kan, zonder dat zij daartoe verplicht is, vertegenwoordigers van de verzoekende partij de toelating geven om op haar grondgebied personen te ondervragen en documenten te raadplegen met schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De aangezochte partij mag de voorwaarden bepalen waaronder de controles plaatsvinden.

Overeenkomstig paragraaf 2 kan de aangezochte partij ook toestaan dat vertegenwoordigers van de andere partij aanwezig zijn bij een belastingcontrole die de aangezochte partij op haar grondgebied uitvoert.

Volgens paragraaf 3 stelt de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende partij die de controle uitvoert, de bevoegde overheid van de andere partij in kennis van tijdstip en plaats van de controle, de identiteit van de controleur en de vereiste procedures en voorwaarden.

Artikel 7 bepaalt in welke gevallen de aangezochte partij mag weigeren de gevraagde inlichtingen te verstrekken:
– wanneer het verzoek niet conform het akkoord is ingediend;
– wanneer de inlichtingen een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen;
– wanneer de inlichtingen vertrouwelijke communicatie tussen een cliënt en een advocaat of een andere erkende wettelijke vertegenwoordiger zouden bekendmaken, wanneer die communicatie plaatsvindt in het kader van een juridisch advies of een gerechtelijke actie;
– indien de bekendmaking van de informatie in strijd zou zijn met de openbare orde;
– wanneer door de inlichtingen de toepassing mogelijk wordt van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende partij die discriminatie inhoudt.

Een verzoek kan niet worden afgewezen wanneer de belastingvordering wordt betwist.

Artikel 8 legt het vertrouwelijke karakter van de verkregen informatie vast. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gesteld van andere personen, entiteiten of overheden zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde overheid van de aangezochte partij.

Wanneer de gegevensuitwisseling betrekking heeft op een natuurlijke persoon van wie de identiteit is of kan worden vastgesteld, worden de bepalingen van artikel 199 van de Economische Partnerschapsovereenkomst (EPA) tussen de EU en de Cariforumstaten toegepast.

Artikel 9 bepaalt dat de verdragspartijen onderling afspraken maken over de verdeling van de kosten van de bijstand. De aangezochte partij neemt in principe de indirecte kosten (activiteiten van ambtenaren, afschriften van documenten enzovoort) ten laste. Directe kosten die specifiek zijn gemaakt (bijvoorbeeld het inschakelen van externe raadgevers) worden gedragen door de verzoekende partij.

Artikel 10 stelt dat de partijen alle wetgevende maatregelen treffen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de verdragsbepalingen.

Artikel 11 heeft betrekking op de regeling door onderling overleg van moeilijkheden of twijfelpunten inzake de interpretatie of de toepassing van het akkoord. De verdragspartijen kunnen ook beslissen om andere vormen van geschillenbeslechting toe te passen.

Artikel 12 bepaalt dat het akkoord in werking treedt wanneer de partijen elkaar hebben gemeld dat hun interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het akkoord vinden toepassing op de datum van inwerkingtreding wat strafrechtelijke belastingzaken betreft. Voor andere belastingaangelegenheden zal het akkoord van toepassing zijn op de datum van inwerkingtreding, maar alleen met betrekking tot belastbare tijdperken die aanvangen op of na die datum, of indien er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na die datum ontstaan.

Artikel 13 biedt elke partij de mogelijkheid om het akkoord schriftelijk te beëindigen. De beëindiging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een periode van zes maanden na de datum waarop de andere partij de kennisgeving

van beëindiging heeft ontvangen. Na de beëindiging blijven de partijen gebonden door artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge het akkoord werden verkregen.

Het akkoord is enkel in het Engels opgesteld. Deze tekst wordt samen met een Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het akkoord

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de autoriteiten van Antigua en Barbuda vond de ondertekening van het akkoord plaats in Brussel op 7 december 2009.

Op 27 april 2010 brachten de verenigde kamers van de afdeling Wetgeving van de Raad van State op verzoek van de federale minister van Buitenlandse Zaken advies uit over het wetsontwerp tot instemming met het akkoord tussen België en Andorra. Volgens de Raad van State heeft dat akkoord een gemengd karakter.

Op basis van dit advies van de Raad van State legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010, het gemengde karakter van deze twee akkoorden vast. Na nieuw intrafederaal overleg wegens voorbehoud van de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschap werd deze beslissing door de WGV bevestigd, tijdens zijn vergadering van 31 januari 2013. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het akkoord vallen of kunnen vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 31 juli 2012 uitbracht over de akkoorden met Anguilla en Antigua en Barbuda (advies met kenmerk 2012/18) naar eerder uitgebrachte adviezen, onder meer over soortgelijke akkoorden met Andorra, Liechtenstein, Gibraltar, Dominica, Grenada en Montserrat. De raad beperkt zich daarom tot enkele aandachtspunten met betrekking tot de inhoud van dit akkoord met Antigua en Barbuda.

De raad geeft aan dat de overeenkomst ingevolge de adviespraktijk van de Raad van State ook de belastingen van de deelstaten omvat. De overeenkomst voorziet in de tweede paragraaf van artikel 3 in de mogelijkheid om in onderlinge overeenstemming het materieel toepassingsgebied uit te breiden met andere belastingen dan de opgesomde belastingen die worden geheven door of ten behoeve van de federale staat. Daarop stelt de raad dat – naar analogie met eerdere overeenkomsten – bij deze overeenkomst brieven moeten worden toegevoegd die blijk geven van de onderlinge overeenstemming tussen de contracterende staten om de overeenkomst ook van toepassing te verklaren op de deelstaten.

De Vlaamse Regering stelt vast dat de raad zich akkoord verklaart met het voorliggende voorontwerp van decreet.

De Vlaamse Regering repliceert als volgt op dit beleidsadvies. Het uitblijven van een formeel akkoord tussen de verdragspartijen over de uitbreiding van het toepassingsgebied tot de belastingen van de Belgische deelstaten belet niet dat er parlementaire instemming wordt gevraagd en gegeven voor voorliggend akkoord. Het akkoord wordt ingevolge ar-

tikel 1 van het ontwerp van instemmingsdecreet immers al beschouwd als een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid. Deze visie wordt ondersteund door de beslissing van de Werkgroep Gemengde Verdragen en door de adviezen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Die laatste heeft in 2010 in adviezen aan de federale overheid ook algemeen gesteld dat het potentieel gemengd karakter van een verdrag, zoals in casu kan worden afgeleid uit de bewoordingen in het akkoord met Antigua en Barbuda, gelijkstaat met het effectief gemengd karakter ervan.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 6 december 2012 (kenmerk 52.387/1) over het voorontwerp van instemmingsdecreet drie opmerkingen.

De Raad van State stelt de vraag wie in België een gevolg zal geven aan een verzoek om inlichtingen vanwege de overheid van Antigua en Barbuda. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kan onder 'bevoegde autoriteit' niet enkel de federale minister van Financiën worden verstaan, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan. De raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot wie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om daarover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Vervolgens merkt de Raad van State op dat het ontwerp van instemmingsdecreet aangevuld kan worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien geweigerd wordt mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

Ten slotte stelt de Raad van State vast dat de betrokken overheden vasthouden aan een ruime lezing van artikel 3, §2, van het voorliggende akkoord, die impliceert dat het akkoord dubbel gemengd is, zowel ten aanzien van de gemeenschappen als de gewesten. In die visie acht hij het correct dat in artikel 1 van het ontwerp wordt vermeld dat het decreet ook een gemeenschapsaangelegenheid betreft.

De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de Raad van State.

Wat de aanbeveling tot oprichting van een coördinatiemechanisme en -orgaan betreft, wijst de Vlaamse Regering op het feit dat de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg plegen met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al ondertekend zijn, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet met het oog op het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Op federaal niveau worden strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen evenmin opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruikmaakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de be-

lastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB), worden in artikel 2, WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

De derde opmerking behoeft geen repliek.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Op 7 november 2012 besliste het dagelijks bestuur van de SERV om over dit akkoord met Antigua en Barbuda geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen. De raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd.

De Vlaamse Regering neemt hiervan akte en meent dat met deze beslissing voldaan is aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua & Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua & Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
20 juni 2012	DepFB/BORG/	Advies 2012/18	
vragen naar / e-mail	telefoonnummer	datum	
Freddy.Evens@iv.vlaanderen.be	02 553 01 81	31 juli 2012	

Betreft: Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Antigua en Barbuda en Anguilla

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 15 juni 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Antigua en Barbuda (ondertekend op 7 december 2009) en Anguilla (ondertekend op 11 mei en 24 september 2010) (hierna: "de overeenkomsten"). Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad") in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 26 juni 2012 keurde de Raad dit advies goed.

De Raad bracht reeds eerder over gelijkaardige overeenkomsten een advies uit.[1] Voor een schets van het globale kader verwijst hij naar zijn eerdere adviezen over o.m. de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.[2]

[1] SARiV, *Briefadvies over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden*, Advies 2012/06, 19 april 2012; SARiV, *Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar,* Advies 2012/16, 9 juli 2012; SARiV, *Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Dominica, Grenada en Montserrat,* Advies 2012/17, 31 juli 2012.

[2] SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag,* Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, A*dvies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012; SARiV, Advies over diverse dubbelbelastingverdragen met Europese landen, Advies 2012/15, 9 juli 2012.

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN
Flemish Foreign Affairs Council

VLAANDEREN PAST JE PERFECT

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen en akkoorden inzake uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijkenissen vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken. Hij zal daarbij vooral aandacht hebben voor de wijze waarop deze overeenkomsten ook van toepassing worden op Vlaanderen. In zijn vorige adviezen m.b.t. dubbelbelastingverdragen heeft de Raad immers zijn belangrijkste opmerkingen reeds geformuleerd. Hij heeft dit standpunt bevestigd tijdens zijn vergadering van 26 juni 2012. De voorliggende overeenkomsten werden niet meer aan een grondig vergelijkend onderzoek onderworpen. Niettemin maakt de Raad de volgende opmerkingen.

De voorliggende overeenkomsten zijn akkoorden tot uitwisseling van fiscale inlichtingen ("tax information exchange agreements"). De inhoud van de overeenkomsten is in grote mate gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. De overeenkomst met Antigua en Barbuda slaat volgens artikel 3, paragraaf 1, lid (ii), op belastingen van elke soort en benaming, die worden geheven door of ten behoeve van de federale regering. Volgens de adviezen van de Raad van State slaan dit soort overeenkomsten ook op de gewestbelastingen die worden geheven door de deelstaten. Paragraaf 2 van artikel 3 voorziet daarenboven in een uitbreiding op alle in wezen gelijksoortige belastingen zoals overeengekomen door de Partijen via een onderlinge uitwisseling van brieven. De overeenkomst met Anguilla lijst in artikel 3, paragraaf 1, de belastingen op waarop de overeenkomst van toepassing is. Volgens de adviezen van de Raad van State omvatten deze ook de belastingen van de deelstaten. Paragraaf 2 van artikel 3 van deze overeenkomst voorziet ook in een mogelijke uitbreiding van de toepassing, indien de Partijen dit overeenkomen. Naar analogie met andere, reeds vroeger geadviseerde overeenkomsten, zouden bij deze overeenkomsten dan ook brieven moeten zijn toegevoegd tussen de Partijen om deze ook van toepassing te verklaren op de deelstaten. Deze briefwisseling of een verwijzing ernaar ontbreken bij de stukken en in de memorie van toelichting. De Raad rekent erop dat de Vlaamse Regering erop zal toezien dat deze uitbreiding van de toepassing van deze overeenkomsten op Vlaanderen op een passende wijze zal gedocumenteerd worden.

De Raad gaat akkoord met de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en respectievelijk Antigua en Barbuda en Anguilla inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, maar rekent erop dat de uitbreiding van de toepassing van deze overeenkomsten op Vlaanderen ook op passende wijze gedocumenteerd wordt.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARiV

Freddy Evens
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
Ordening en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19

1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121107_DBV-TIEA_jbit

Brussel
7 november 2012

Adviesvragen over dubbelbelastingverdragen en TIEA's

Mijnheer de Minister,

De voorbije maanden werd de SERV om advies gevraagd over achttien dubbelbelasting-verdragen (DBV) en twaalf akkoorden inzake de uitwisseling van gegevens met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA). De komende maanden worden bovendien nog tal van dergelijke adviesvragen verwacht.

Fiscaliteit is voor de sociale partners een belangrijk thema. De SERV neemt zijn opdracht op dit domein dan ook zeer ernstig. Toch wil de SERV afzien van verdere advisering over de DBV's en TIEA's. De reden hiervoor is dat het gaat om internationale overeenkomsten die pas in een laat stadium van de procedure ter advisering worden voorgelegd. De onderhandelingen over de overeenkomst werden reeds beëindigd, zodat een eventueel SERV-advies nog weinig impact heeft. Wel kan de SERV, indien hij dit wenselijk acht, op elk moment op eigen initiatief een advies uitbrengen, ook als het over internationale overeenkomsten gaat, en dit conform het SERV-decreet.

Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn die in 2010 nogmaals aan de Vlaamse Regering gecommuniceerd werd, om advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARiV.

Hoogachtend,

i.o. E.h

Esther DEMAN
Adjunct-administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
Voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121212_9DBVs_5TIEAs_bekrADV_jbkv

Brussel
12 december 2012

Adviesvragen voorontwerpen van decreet tot instemming met

- **DBV's met Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland**
- **TIEA'S met Monserrat, Dominica, Grenada, Antigua & Barbuda en Anguilla.**

Mijnheer de Minister,

Op 7 november jl. werd u een antwoord op bovenvermelde adviesvragen onder voorbehoud overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit antwoord bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 52.387/1
van 6 december 2012

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua & Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009’

Op 14 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua & Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 december 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 december 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met een akkoord met Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Uit de documenten gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt dat de Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten 'over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen', op 26 oktober 2010 heeft geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is.[2]

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Antigua en Barbuda.

Uit artikel 4, paragraaf 1, d), van het verdrag volgt dat in België onder "bevoegde autoriteit" wordt verstaan "de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger". Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Antigua en Barbuda weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' te sluiten.[3]

---

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

[3] Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten' en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 'tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering

4. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, in functie van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

5.1. Volgens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet "een gemeenschaps-en een gewestaangelegenheid".

5.2. Artikel 1 van het akkoord bepaalt het doel en de werkingssfeer ervan. Dat artikel luidt:

> "(vertaling) De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen zullen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is. Die inlichtingen omvatten inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging en de invordering van die belastingen, voor de invordering en de tenuitvoerlegging van belastingvorderingen, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8. De rechten en de bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen."

Artikel 3 van het akkoord bepaalt de belastingen waarop het van toepassing is. Wat België betreft, gaat het om belastingen van elke soort en benaming, daaronder begrepen douanerechten, die worden geheven door of ten behoeve van de federale regering (paragraaf 1, (ii), van het artikel).

Het akkoord is ook van toepassing op « alle in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van het Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen dat overeenkomen. Bovendien mogen de belastingen waarop het Akkoord van toepassing is, door de overeenkomstsluitende Partijen in onderlinge overeenstemming via een wisseling van brieven worden uitgebreid. (…) » (paragraaf 2 van het artikel).

---

door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting'.

5.3. In advies 49.578/1[4] heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt over het akkoord:

> "Met die zienswijze kan echter niet worden ingestemd. Artikel 3, paragraaf 1, (ii), van het akkoord bepaalt immers dat wat België betreft onder dit akkoord vallen "taxes of every kind and description, including customs duties, imposed by or on behalf of the Federal Government". Gelet op die beperking tot belastingen geheven door of ten behoeve van de federale Regering, dient het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap zijn instemming niet te verlenen."

Die beoordeling is gestoeld op de lezing van artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord, in samenhang met de aanwijzing, in paragraaf 1 van hetzelfde artikel, van de belastingen waarop het akkoord aanvankelijk van toepassing is.

De betrokken overheden blijken evenwel een andere lezing te hebben van het akkoord.

In de memorie van toelichting wordt immers in dat verband gesteld dat "[z]owel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen, nu of later onder het akkoord vallen of kunnen vallen".

Indien vastgehouden wordt aan de ruimere lezing van artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord, dient in artikel 1 van het ontwerp inderdaad te worden vermeld dat het decreet ook een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

DE GRIFFIER	DE VOORZITTER
Wim GEURTS	Marnix VAN DAMME

[4] AdvRvS 49.578/1 van 23 juni 2011 over een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap 'zur Zustimmung zu dem Abkommen zwischen Antigua und Barbuda und dem Königreich Belgien über den Informationsaustausch in Steuersachen, geschehen zu Brüssel am 7. Dezember 2009'.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen het Koninkrijk België en Antigua en Barbuda inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN:

– Nederlandse vertaling van het akkoord
– Engelse tekst van het akkoord

VERTALING

AKKOORD

TUSSEN

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

ANTIGUA EN BARBUDA

INZAKE DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

AKKOORD

TUSSEN

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

ANTIGUA EN BARBUDA

INZAKE DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN ANTIGUA EN BARBUDA,

WENSENDE de uitwisseling van inlichtingen inzake belastingen te vergemakkelijken,

ZIJN het volgende overeengekomen :

Artikel 1

Doel en werkingssfeer van het Akkoord

De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen zullen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is. Die inlichtingen omvatten inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging en de invordering van die belastingen, voor de invordering en de tenuitvoerlegging van belastingvorderingen, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8. De rechten en de bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

Artikel 2

Rechtsgebied

Een aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten of die noch in het bezit zijn van of onder toezicht staan van personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

Artikel 3

Belastingen waarop het Akkoord van toepassing is

1. De belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, zijn

   (i) in Antigua en Barbuda: belastingen van elke soort en benaming, daaronder begrepen douanerechten;

   (ii) in België: belastingen van elke soort en benaming, daaronder begrepen douanerechten, die worden geheven door of ten behoeve van de federale regering.

2. Dit Akkoord is ook van toepassing op alle in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van het Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen dat overeenkomen. Bovendien mogen de belastingen waarop het Akkoord van toepassing is, door de overeenkomstsluitende Partijen in onderlinge overeenstemming via een wisseling van brieven worden uitgebreid. De

bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die betrekking hebben op de door het Akkoord behandelde belastingheffing en ermee verband houdende middelen voor het verzamelen van inlichtingen.

Artikel 4

Begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Akkoord en indien er geen andere definitie wordt gegeven:

a) betekent de uitdrukking “overeenkomstsluitende Partij” Antigua en Barbuda of België, al naar het zinsverband vereist;

b) betekent de uitdrukking “Antigua en Barbuda” de Staat Antigua en Barbuda en de territoriale wateren daarvan;

c) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent het het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

d) betekent de uitdrukking “bevoegde autoriteit”:

(i) in Antigua en Barbuda, de Minister van Financiën of een bevoegde vertegenwoordiger van de Minister;

(ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

e) omvat de uitdrukking “persoon” een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;

f) betekent de uitdrukking “vennootschap” elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

g) betekent de uitdrukking “beursgenoteerd bedrijf” elke vennootschap waarvan de voornaamste klasse van aandelen genoteerd is aan een erkende effectenbeurs, op voorwaarde dat haar genoteerde aandelen gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht of verkocht worden. Aandelen kunnen "door het publiek" gekocht of verkocht worden wanneer de aankoop of verkoop van aandelen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

h) betekent de uitdrukking “voornaamste klasse van aandelen” de klasse of klassen van aandelen die een meerderheid van de stemrechten in en van de waarde van de vennootschap vertegenwoordigen;

i) betekent de uitdrukking "erkende effectenbeurs" elke effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen erkend is;

j) betekent de uitdrukking "gemeenschappelijk beleggingsfonds of –stelsel" elk instrument voor beleggingen met samengebracht kapitaal, ongeacht de rechtsvorm. De uitdrukking "openbaar gemeenschappelijk beleggingsfonds of –stelsel" betekent elk gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel op voorwaarde dat de bewijzen van deelneming, aandelen of andere belangen in het fonds of stelsel gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht, verkocht of ingekocht worden. Bewijzen van deelneming, aandelen of andere belangen in het fonds of stelsel kunnen gemakkelijk "door het publiek" gekocht, verkocht of ingekocht worden wanneer de aankoop, verkoop of inkoop niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

k) betekent de uitdrukking "belasting" elke belasting waarop het Akkoord van toepassing is;

l) betekent de uitdrukking "verzoekende Partij" de overeenkomstsluitende Partij die inlichtingen vraagt;

m) betekent de uitdrukking "aangezochte Partij" de overeenkomstsluitende Partij aan dewelke gevraagd is om inlichtingen te verstrekken;

n) betekent de uitdrukking "de middelen voor het verzamelen van inlichtingen" de wetgeving en de administratieve of gerechtelijke procedures die een overeenkomstsluitende Partij in staat stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken;

o) betekent de uitdrukking "inlichtingen" elk feit, elke verklaring of elk stuk, in welke vorm ook;

p) betekent de uitdrukking "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen die krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden;

q) betekent de uitdrukking "strafrecht" elke strafrechtelijke bepaling die als dusdanig wordt aangeduid door het nationale recht, ongeacht of ze opgenomen is in de belastingwetgeving, in de strafwetgeving of in andere wetten.

2. Voor de toepassing van dit Akkoord op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Partij, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Partij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die Partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Partij.

Artikel 5

Uitwisseling van inlichtingen op verzoek

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij verstrekt op verzoek de inlichtingen ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Die inlichtingen worden uitgewisseld ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte Partij als strafrechtelijk misdrijf zouden worden aangemerkt indien ze in de aangezochte Partij plaats zouden vinden.

2. Indien de inlichtingen in het bezit van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet toereikend zijn om aan het verzoek om inlichtingen te voldoen, gebruikt die Partij alle passende middelen voor het verzamelen van inlichtingen teneinde aan de verzoekende Partij de gevraagde inlichtingen te verstrekken, niettegenstaande het feit dat de aangezochte Partij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.

3. Wanneer de bevoegde autoriteit van een verzoekende Partij daar specifiek om verzoekt, verstrekt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover zulks op grond van haar nationale recht is toegestaan.

4. Elke overeenkomstsluitende Partij zorgt ervoor dat haar bevoegde autoriteiten voor de toepassing van artikel 1 van het Akkoord de bevoegdheid hebben om volgende inlichtingen op verzoek te verkrijgen en te verstrekken :

   a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken, andere financiële instellingen en personen die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon, daaronder begrepen gevolmachtigden en beheerders;

   b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen *(partnerships)*, trusts, stichtingen, « Anstalten » en andere personen, daaronder begrepen, binnen de beperkingen van artikel 2, inlichtingen inzake eigendom aangaande al zulke personen in een eigendomsketen; in het geval van trusts, inlichtingen aangaande instellers *(settlors)*, beheerders *(trustees)* en gerechtigden; en in het geval van stichtingen inlichtingen aangaande stichters, leden van het bestuur van de stichting en gerechtigden. Verder doet dit Akkoord voor de overeenkomstsluitende Partijen niet de verplichting ontstaan om inlichtingen inzake eigendom te verwerven of te verstrekken die betrekking hebben op beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsfondsen of -stelsels, tenzij die inlichtingen kunnen worden verkregen zonder dat zulks tot onevenredige moeilijkheden leidt.

5. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij verstrekt de volgende inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij wanneer zij een verzoek om inlichtingen ingevolge het Akkoord indient, teneinde de te verwachten relevantie van de gevraagde inlichtingen aan te tonen:

   a) de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;

b) aanwijzingen omtrent de gezochte inlichtingen, met name de aard ervan en de vorm onder dewelke de verzoekende Partij de inlichtingen wenst te ontvangen van de aangezochte Partij;

c) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;

d) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Partij bevinden of dat ze in het bezit zijn van of onder toezicht staan van een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte Partij valt;

e) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen;

f) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met dit Akkoord;

g) een verklaring dat de verzoekende Partij alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

6. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij stuurt de gevraagde inlichtingen zo spoedig mogelijk naar de verzoekende Partij. Om een snel antwoord te verzekeren:

a) bevestigt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij schriftelijk de ontvangst van een verzoek aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij, en stelt de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij binnen 60 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek in kennis van eventuele gebreken aan het verzoek.

b) Wanneer de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij er niet in geslaagd is de inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken binnen 90 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek, dat wil ook zeggen wanneer zij geconfronteerd wordt met hindernissen bij het bezorgen van de inlichtingen of wanneer zij weigert de inlichtingen te verstrekken, brengt zij de verzoekende Partij daarvan onmiddellijk op de hoogte, waarbij wordt ingegaan op de reden voor de mislukking, de aard van de hindernissen of de redenen voor de weigering.

Artikel 6

Belastingcontroles in het buitenland

1. Een overeenkomstsluitende Partij mag toestaan dat vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Partij het grondgebied van eerstgenoemde Partij betreden om natuurlijke personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met de schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De bevoegde autoriteit van de als tweede genoemde Partij stelt de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Partij in kennis van het tijdstip en de plaats van de ontmoeting met de betrokken natuurlijke personen.

2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Partij mag de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Partij vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Partij toestaan om aanwezig te zijn bij het ter

zake dienstige gedeelte van een belastingcontrole in de als tweede genoemde Partij.

3. Wanneer het in paragraaf 2 bedoelde verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Partij die de controle uitvoert de bevoegde autoriteit van de andere Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, van de identiteit van de autoriteit of de ambtenaar die aangesteld is om de controle uit te voeren en van de procedures en voorwaarden die door eerstgenoemde Partij vereist worden voor het uitvoeren van de controle. Elke beslissing aangaande het uitvoeren van de belastingcontrole wordt genomen door de Partij die de controle uitvoert.

Artikel 7

Mogelijkheid een verzoek af te wijzen

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij mag weigeren bijstand te verlenen wanneer het verzoek niet conform dit Akkoord werd ingediend.

2. De bepalingen van dit Akkoord verplichten een overeenkomstsluitende Partij niet tot het verstrekken van inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen. Niettegenstaande het voorafgaande, zullen inlichtingen zoals omschreven in artikel 5, paragraaf 4, niet als zulk geheim of handelswerkwijze behandeld worden op grond van het enkele feit dat ze voldoen aan de in die paragraaf vastgelegde criteria.

3. De bepalingen van dit Akkoord verplichten een overeenkomstsluitende Partij niet tot het verkrijgen of verstrekken van inlichtingen die vertrouwelijke communicatie tussen een cliënt en een advocaat of een andere erkende wettelijke vertegenwoordiger zouden bekendmaken, wanneer die communicatie :

   (a) plaatsvindt in het kader van het zoeken of het geven van juridisch advies of

   (b) plaatsvindt om te worden gebruikt in het kader van een gerechtelijke actie die al bezig is of die in overweging wordt genomen.

4. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de bekendmaking van de inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde.

5. Een verzoek om inlichtingen mag niet worden afgewezen op grond van het feit dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.

6. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de verzoekende Partij die inlichtingen vraagt met het oog op de toepassing of de tenuitvoerlegging van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij of van een daarmee verband houdende verplichting, die discriminatie inhoudt van een onderdaan van de aangezochte Partij ten opzichte van een onderdaan van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

1. Alle inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Partij ingevolge dit Akkoord zijn verkregen worden als vertrouwelijk behandeld en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) binnen het rechtsgebied van de overeenkomstsluitende Partij die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in dit Akkoord bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen of bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gebracht van enige andere persoon, entiteit of autoriteit of van enig ander rechtsgebied zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

2. Wanneer de uitwisseling van inlichtingen betrekking heeft op een natuurlijke persoon waarvan de identiteit is vastgesteld of kan worden vastgesteld, worden de bepalingen van Hoofdstuk 6, in het bijzonder artikel 199, van de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de Cariforum-staten, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, van 15 oktober 2008 dienovereenkomstig toegepast.

Artikel 9

Kosten

De overeenkomstsluitende Partijen komen tot overeenstemming omtrent de verdeling van de kosten die bij het verlenen van bijstand zijn gemaakt.

Artikel 10

Uitvoeringswetgeving

De overeenkomstsluitende Partijen nemen alle wetgevende maatregelen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de bepalingen van het Akkoord.

Artikel 11

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer er tussen de overeenkomstsluitende Partijen moeilijkheden of twijfelpunten mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van het Akkoord trachten de bevoegde autoriteiten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming op te lossen.

2. Naast de in paragraaf 1 bedoelde overeenstemming kunnen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen onderlinge overeenstemming bereiken aangaande de procedures die moeten gevolgd worden ingevolge de artikelen 5 en 6.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Partijen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming zoals bedoeld in dit artikel te bereiken.

4. De overeenkomstsluitende Partijen kunnen eveneens overeenstemming bereiken omtrent andere vormen van geschillenoplossing.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Dit Akkoord zal in werking treden wanneer elke Partij de andere Partij in kennis heeft gesteld van de voltooiing van zijn binnenlandse procedures die voor de inwerkingtreding vereist is. Vanaf de inwerkingtreding zal het van toepassing zijn :

(a) wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft : op die datum; en

(b) wat alle andere aangelegenheden betreft waarop artikel 1 van toepassing is : op die datum, doch alleen met betrekking tot belastbare tijdperken die aanvangen op of na die datum, of indien er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na die datum ontstaan.

Artikel 13

Beëindiging

1. Elke overeenkomstsluitende Partij kan het Akkoord beëindigen door de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Partij ofwel via diplomatieke weg ofwel per brief kennis te geven van de beëindiging.

2. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het

verstrijken van een tijdvak van zes maanden vanaf de datum waarop de andere overeenkomstsluitende Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft.

3. Na de beëindiging van het Akkoord blijven de overeenkomstsluitende Partijen gebonden door de bepalingen van artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge het Akkoord werden verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, het Akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel op 7 december 2009, in de Engelse taal.

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE :

VOOR DE REGERING VAN ANTIGUA EN BARBUDA:

AGREEMENT

BETWEEN

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

ANTIGUA AND BARBUDA

FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION RELATING TO TAX MATTERS

AGREEMENT

BETWEEN

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

ANTIGUA AND BARBUDA

FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION RELATING TO TAX MATTERS

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF ANTIGUA AND BARBUDA,

DESIRING to facilitate the exchange of information with respect to taxes,

HAVE AGREED as follows:

Article 1
Object and Scope of the Agreement

The competent authorities of the Contracting Parties shall provide assistance through exchange of information that is foreseeably relevant to the administration and enforcement of the domestic laws of the Contracting Parties concerning taxes covered by this Agreement. Such information shall include information that is foreseeably relevant to the determination, assessment and collection of such taxes, the recovery and enforcement of tax claims, or the investigation or prosecution of tax matters. Information shall be exchanged in accordance with the provisions of this Agreement and shall be treated as confidential in the manner provided in Article 8. The rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested Party remain applicable to the extent that they do not unduly prevent or delay effective exchange of information.

Article 2
Jurisdiction

A Requested Party is not obligated to provide information which is neither held by its authorities nor in the possession or control of persons who are within its territorial jurisdiction.

Article 3
Taxes Covered

1. The taxes which are the subject of this Agreement are

   i) in the case of Antigua and Barbuda: taxes of every kind and description, including customs duties;

   ii) in the case of Belgium: taxes of every kind and description, including customs duties, imposed by or on behalf of the Federal Government.

2. This Agreement shall also apply to any substantially similar taxes imposed after the date of signature of the Agreement in addition to or in place of the existing taxes if the competent authorities of the Contracting Parties so agree. Furthermore, the taxes covered may be expanded by mutual agreement of the Contracting Parties in the form of an exchange of letters. The competent authorities of the Contracting Parties shall notify each other of any substantial changes to the taxation and related information gathering measures covered by the Agreement.

Article 4
Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless otherwise defined:

   a) the term “Contracting Party” means Antigua and Barbuda or Belgium as the context requires;

b) the term "Antigua and Barbuda" means the State of Antigua and Barbuda and the territorial waters thereof;

c) the term "Belgium" means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;

d) the term "competent authority" means

   i) in the case of Antigua and Barbuda, the Minister of Finance or an authorised representative of the Minister;

   ii) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;

e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

f) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the term "publicly traded company" means any company whose principal class of shares is listed on a recognised stock exchange provided its listed shares can be readily purchased or sold by the public. Shares can be purchased or sold "by the public" if the purchase or sale of shares is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;

h) the term "principal class of shares" means the class or classes of shares representing a majority of the voting power and value of the company;

i) the term "recognised stock exchange" means any stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting Parties;

j) the term "collective investment fund or scheme" means any pooled investment vehicle, irrespective of legal form. The term "public collective investment fund or scheme" means any collective investment fund or scheme provided the units, shares or other interests in the fund or scheme can be readily purchased, sold or redeemed by the public. Units, shares or other interests in the fund or scheme can be readily purchased, sold or redeemed "by the public" if the purchase, sale or redemption is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;

k) the term "tax" means any tax to which the Agreement applies;

l) the term "applicant Party" means the Contracting Party requesting information;

m) the term "requested Party" means the Contracting Party requested to provide information;

n) the term "information gathering measures" means laws and administrative or judicial procedures that enable a Contracting Party to obtain and provide the requested information;

o) the term "information" means any fact, statement or record in any form whatever;

p) the term "criminal tax matters" means tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the applicant Party;

q) the term " criminal laws" means all criminal laws designated as such under domestic law irrespective of whether contained in the tax laws, the criminal code or other statutes.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Party, any meaning under the applicable tax laws of that Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Party.

Article 5
Exchange of Information Upon Request

1. The competent authority of the requested Party shall provide upon request information for the purposes referred to in Article 1. Such information shall be exchanged without regard to whether the conduct being investigated would constitute a crime under the laws of the requested Party if such conduct occurred in the requested Party.

2. If the information in the possession of the competent authority of the requested Party is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that Party shall use all relevant information gathering measures to provide the applicant Party with the information requested, notwithstanding that the requested Party may not need such information for its own tax purposes.

3. If specifically requested by the competent authority of an applicant Party, the competent authority of the requested Party shall provide information under this Article, to the extent allowable under its domestic laws, in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of original records.

4. Each Contracting Party shall ensure that its competent authorities for the purposes specified in Article 1 of the Agreement, have the authority to obtain and provide upon request:

   a) information held by banks, other financial institutions, and any person acting in an agency or fiduciary capacity including nominees and trustees;

   b) information regarding the ownership of companies, partnerships, trusts, foundations, "Anstalten" and other persons, including, within the constraints of Article 2, ownership information on all such persons in an ownership chain; in the case of trusts, information on settlors, trustees and beneficiaries; and in the case of foundations, information on founders, members of the foundation council and beneficiaries. Further, this Agreement does not create an obligation on the Contracting Parties to obtain or provide ownership information with respect to publicly traded companies or public collective investment funds or schemes unless such information can be obtained without giving rise to disproportionate difficulties.

5. The competent authority of the applicant Party shall provide the following information to the competent authority of the requested Party when making a request for information under the Agreement to demonstrate the foreseeable relevance of the information to the request:

   a) the identity of the person under examination or investigation;

   b) a statement of the information sought including its nature and the form in which the applicant Party wishes to receive the information from the requested Party;

c) the tax purpose for which the information is sought;

d) grounds for believing that the information requested is held in the requested Party or is in the possession or control of a person within the jurisdiction of the requested Party;

e) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information;

f) a statement that the request is in conformity with this Agreement;

g) a statement that the applicant Party has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulties.

6. The competent authority of the requested Party shall forward the requested information as promptly as possible to the applicant Party. To ensure a prompt response, the competent authority of the requested Party shall:

a) Confirm receipt of a request in writing to the competent authority of the applicant Party and shall notify the competent authority of the applicant Party of deficiencies in the request, if any, within 60 days of the receipt of the request.

b) If the competent authority of the requested Party has been unable to obtain and provide the information within 90 days of receipt of the request, including if it encounters obstacles in furnishing the information or it refuses to furnish the information, it shall immediately inform the applicant Party, explaining the reason for its inability, the nature of the obstacles or the reasons for its refusal.

Article 6
Tax Examinations Abroad

1. A Contracting Party may allow representatives of the competent authority of the other Contracting Party to enter the territory of the first-mentioned Party to interview individuals and examine records with the written consent of the persons concerned. The competent authority of the second-mentioned Party shall notify the competent authority of the first-mentioned Party of the time and place of the meeting with the individuals concerned.

2. At the request of the competent authority of one Contracting Party, the competent authority of the other Contracting Party may allow representatives of the competent authority of the first-mentioned Party to be present at the appropriate part of a tax examination in the second-mentioned Party.

3. If the request referred to in paragraph 2 is acceded to, the competent authority of the Contracting Party conducting the examination shall, as soon as possible, notify the competent authority of the other Party about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out the examination and the procedures and conditions required by the first-mentioned Party for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the Party conducting the examination.

Article 7
Possibility of Declining a Request

1. The competent authority of the requested Party may decline to assist where the request is not made in conformity with this Agreement.

2. The provisions of this Agreement shall not impose on a Contracting Party the obligation to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process. Notwithstanding the foregoing, information of the type referred to in Article 5, paragraph 4 shall not be treated as such a secret or trade process merely because it meets the criteria in that paragraph.

3. The provisions of this Agreement shall not impose on a Contracting Party the obligation to obtain or provide information, which would reveal confidential communications between a client and an attorney, solicitor or other admitted legal representative where such communications are:

   a) produced for the purposes of seeking or providing legal advice or

   b) produced for the purposes of use in existing or contemplated legal proceedings.

4. The requested Party may decline a request for information if the disclosure of the information would be contrary to public policy (ordre public).

5. A request for information shall not be refused on the ground that the tax claim giving rise to the request is disputed.

6. The requested Party may decline a request for information if the information is requested by the applicant Party to administer or enforce a provision of the tax law of the applicant Party, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national of the requested Party as compared with a national of the applicant Party in the same circumstances.

Article 8
Confidentiality

1. Any information received by a Contracting Party under this Agreement shall be treated as confidential and may be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) in the jurisdiction of the Contracting Party concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement, or the oversight above. Such persons or authorities shall use such information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The information may not be disclosed to any other person or entity or authority or any other jurisdiction without the express written consent of the competent authority of the requested Party.

2. In case of exchange of information in respect of an identified or identifiable individual, the provisions of Chapter 6, in particular the Article 199, of the Economic Partnership Agreement between the Cariforum States and the European Community and its Member States of 15 October 2008 shall be applied accordingly.

Article 9
Costs

Incidence of costs incurred in providing assistance shall be agreed by the Contracting Parties.

Article 10
Implementation Legislation

The Contracting Parties shall enact any legislation necessary to comply with, and give effect to, the terms of the Agreement.

Article 11
Mutual Agreement Procedure

1. Where difficulties or doubts arise between the Contracting Parties regarding the implementation or interpretation of the Agreement, the competent authorities shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement.

2. In addition to the agreements referred to in paragraph 1, the competent authorities of the Contracting Parties may mutually agree on the procedures to be used under Articles 5 and 6.

3. The competent authorities of the Contracting Parties may communicate with each other directly for purposes of reaching agreement under this Article.

4. The Contracting Parties may also agree on other forms of dispute resolution.

Article 12
Entry into Force

This Agreement shall enter into force when each Party has notified the other of the completion of its necessary internal procedures for entry into force. Upon entry into force, it shall have effect:

a) for criminal tax matters on that date; and

b) for all other matters covered in Article 1 on that date, but only in respect of taxable periods beginning on or after that date, or where there is no taxable period, all charges to tax arising on or after that date.

Article 13
Termination

1. Either Contracting Party may terminate the Agreement by serving a notice of termination either through diplomatic channels or by letter to the competent authority of the other Contracting Party.

2. Such termination shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of notice of termination by the other Contracting Party.

3. Following termination of the Agreement the Contracting Parties shall remain bound by the provisions of Article 8 with respect to any information obtained under the Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the Agreement.

DONE in duplicate at Brussels, on the ....7th.....day of December... 2009, in the English language.

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM:

FOR THE GOVERNMENT OF ANTIGUA AND BARBUDA: